

egentlig bedst skulde blive af med sine Sager; det vilde frembringe megen Fornøring, og det vilde tillige gjøre Postvæsenet mindre omhyggeligt, naar det skulde dele sine Expeditioner paa flere Steder. At hele Postmassinens Hjul saameget som uuligt kan komme til at gribe ind i hinanden, vilde ved en saadan Adspaltelse let blive forhindret.

Man har imidlertid dog villet mene, at det er nødvendigt at have et saadant Oplagssted som det foreslaaede for Varer paa Toldboden. Den ærede næstsidste Taler har allerede oplyst, at et saadant slet ikke behøves, og jeg skal endnu hertil føje nogle Bemærkninger. Den høitærede Minister har sagt, at det var nødvendigt, for at concurrere med den private Varebefordring, at Postvæsenet maatte sættes istand til at kunne modtage Varer ligesaa hurtigt som de Private, men er der da Noget, der forhindrer det? Hvorledes bære de Private sig ad? De modtage Varer ombord paa Dampskibet indtil det sidste Dieblif. Der fordræs ikke mere, naar man sender Varer ombord paa Dampskibet, end at man sender et Adressebrev, som er forevist eller stemplet paa vedkommende Expeditionscontoir og der er blevet tariferet. Naar man da endelig vil concurrere med den private Industrie, saa maa man ogsaa bruge den samme simple, naturlige og lette Maade, som den anvender, og ikke begive sig ind i en saa kunstig Indretning som den Postvæsenet ved saamange af sine Expeditioner indvikler sig i. Men jeg mener nu i det Hele taget, at Postvæsenet slet ikke skal lægge an paa at concurrere i Pakkepostforsendelser med den private Industrie. Et vel udviklet Postvæsen kræver netop, at det saalidt som muligt beskæftiger sig med Pakkepostforsendelser, at det søger efterhaanden, om ikke ganske at ophæve dem, da vort Lands Forhold i det Mindste i mange Egne endnu ikke tilstede det, saa dog at indfrænke dem til Forsendelse af mindre Collier og Pakker. Man siger vel: ja, men de Dampskibe, som fare for Statens Regning, behøve at være beskæftigede saa meget som muligt, at indtage Saameget i deres Rum som muligt for at kunne indbringe Saameget som muligt. Det er vel sandt, men dertil kan man aabne dem

Vele ved en simpel Vareforsendelse, som ikke behøver at være underlagt den egentlige Postforsendelse; og for Afsendelsen af Varer er det slet ikke fornødent at have et særegt Locale ved Toldboden, det vilde tværtimod maafee vidtloftiggjøre Afsendelsen i mange Retninger. Hvad nu ankommende Varer angaaer, saa er det blevet anført, at de ofte ikke saa hurtigt kunne expederes paa Toldboden, og at man maa tage dem op paa Postgaarden og bære dem ned igjen; men hvorfor det? Det er ikke første Gang og ikke paa det eneste Sted, man har hørt Postvæsenet klage over, at der rækkes det for lidt. Gaand fra den anden Institution, som det skal arbejde sammen med i mange Tilfælde, fra Toldvæsenet. Nu fortære begge Institutioner under eet Ministerium, og jeg haaber og er overbevist om, at det nok vil søge at bringe det derhen, at de understøtte hinanden paa en bedre Maade, end hidtil er skeet. Det maa aabenbart være Toldvæsenets Pligt at indrette sig saaledes med sit Personale, at hver Gang der kommer Dampskibe, som bringe Postgods, der saa er Officianter tilstede, der kunne foretage den fornødne Plombering især af Sager, der skulle bringes videre, og den Expedition, hvortil Toldvæsenets dieblifkelige Assistance udfræves. Naar man saa i det Hele ved Expeditionen af disse Sager serger for at sætte sig i en saa hurtig Forbindelse med Modtageren ved hurtigt hurtigere end nu skeer, at aflevere Adressebrevene rundtom til Publicum og paalægge dem at modtage deres Gods, forsaavidt det er i større Quantiteter, directe fra Afleveringsstedet, saa kan man slet ikke have den ringeste Ueilighed med Varer, der komme, og som ellers skulde nødes til at bære nede paa Toldboden. Jeg maa sluttelig ogsaa udtale mig, som den næstsidste ærede Taler, derhen, at skulde der endelig behøves Localer, som jeg er forvisset om ere tilstrækkeligt tilstede paa Toldboden, eftersom der er Localer for de andre Varer, der ankomme og foreløbigt maae oplægges paa Toldboden, — saa maa et saadant Hjælpemiddel, som et dertil opført Skuur, fuldkommen kunne tilfredsstille.

Hvad nu ogsaa et 3de Punkt angaaer, at det var nødvendigt at have et Brevpostcontoir ved Toldboden, eller at have et Sted, hvor Brev